
Z PRÁTELSKÝCH KRUHŮ.

Z RENFROW, Okla. — Chtěl jsem...
režie! Dnes chci pokračovat v dalším popisu svého výletu do staré vlasti — Čech. Posledně jsem přestál, právě kdy nás vlak stánu ve stanici North German pieru v Hoboken. Vystoupivše z vlaku, vidíme před sebou, jak množství lidí ubírá se za zmíněným již agentem. Jelikož jsme byli v místě neznámí, tedy jsme šli za milým agentem též. Prošelše několik bloků, staneme konečně před velkou budovou, v níž se nalézá hotel pro cestující, kteří se mní plavit po té velké louži. Vejdeme dovnitř, kde se nalézá již množství lidí, sedících za dlouhými stoly a čekajících na večeri. Usedneme tedy též. Za malou chvíli přináší večeri, která pozůstává pro dospělou osobu po jednom vejci a jednom bisketu a koflíku kávy, pro malé děti pouze koflík kávy vždy pro dvě a krajíček chleba. Toť byla celá večer. Též mě za každým stolem jest slyšeti reptání. Služky, které obstarávaly posluhu, pouze krčily rameny, i nezbylo nic jiného, než pořádně zakleat v duchu a čekatí věci přístě. Asi v 10 hodin nařizuje jiti spat, že prý časně ráno musíme vstáti na loď. Jde se po schodech vzhůru do druhého patra. Na schodech však stál milý agent a každé každému zaplatil \$5.00 bez rozdílu, zdali měl rodnu neb ne. Tu se ale mnozí ulekli a praví, že co že mají dáti \$5.00, zdali za nocleh, či za tu skvostnou večer. Milý agent ale krčí rameny a praví, že to není pro něj, to že patří majiteli hotelu. Ve mně vše to, krev se bouřila i obrátím se na jednoho spolucestujícího a pravím: "Poslouchej, kamaráde, jsme ještě ve svobodné Americe, i tof bychom byli trubci, abychom se nechali takhle okrást. Hleď, tamto přes ulici jest též hotel, i sekej jen 5 minut a já půjdu se přesvědčit, jaké ceny tam počítají." Odešel jsem a k mé radosti hotelier praví, že za postel čítá 25 centů a za jídlo též tolik. Na loď prý nás dovede hoch, který byl u něho zaměstnán. Záře v obličejí, udělám 2-3 skoky a již jsem zpátky. K svému úžasu ale sledám, že milý kamarád mezitím již zaplatil agentu pětku a spěchá ku vykázané mu světnici. Ze prý by nás agent třeba na loď nevypravil a kdesi co si a že tedy mu tu pětku obětuje. A tak jsem zbyl z celé výpravy sám. Co teď? Obětovat pětku mně velice mrzelo a odtrhnouti se od karavany též jsem nechťel. Co tedy dělat? Již, již jsem se chystal k odchodu do hotelu druhého. V tom ale se moje manželka rozhodla, že bude lépe se přidržeti karavany a abych prý pětku též obětoval. Stalo se. Hodím pětku na stůl a s opovrhlivým pohledem změřím agenta od hlavy až k patě. Ten se jen usklíbne a sděluje mi číslo pokoje. Ráno teprve všichni seznali, že vlastně vyhodili \$5.00 zadarmo. Na loď si mohl dojiti každý sám, načež jsem se jim pořádně vysmál. Pravím: "Patř vám to, vždyť jsem vám povídal, že můžeme dostatí nocleh za 25 centů a v řádném hotelu též. Potom přes celé moře litovali oně pětky, co prý mohlo býti piva za ni. Podotknouti ještě, že snídaně byla právě taková jako večer, což dle mého počtu stálo pro moji rodinu asi \$2.00. Dal jsem tedy agentu 3 dolarity zadarmo, což asi při 100 cestujících dělá hezké peníze. Proto vodám: Krajane, kteří jedete do staré vlasti, nedejte se ošáliti žádným agentem, i kdyby vás strašil nevpustěním na loď sebe více. Každý člověk se na loď dostane, který má zapláceno a agent nemá žádné právo někomu zdržovat. Vyhleďte sobě sami hotel a ceny vyjednejte. Hotelu jest tam hned vedle pieru dosti, téměř každý druhý dům jakož i dosti saloonů. Na loď vás dovede vždy nějaký hoch, který jest za zaměstnání v hotelu. Zadarmo aneb mu můžete dáti nějakou diskreci. Každý hotel má takového hochu pro cestující. Ráno hvěs vyburcování asi o 4. hod., hned po oně skvostné snídaně, byli jsme vedeni agentem na loď. Avšak loď Kaiser Wilhelm II. má určení čas k vyplutí až o 10:30 hod. Agent ká že nám postáti v kabině, kde bylo

plno smradu ze všelikých hnojiv, olejů, vápna a pod. Zatím co on obstará "osiglování" přeplavnických listků. Zatím ale páni v officiu vědí, že loď vypluje až o 10. a že se jiných lidí hrne k okénku kupovatí listky, tu naše přeplavní listky se vyřídí až naposled. My dlouhým čekáním rozmrzeli na agenta přeshlapujeme z místa na místo a vidíme, jak nás agent napálil. Za ten čas jsme mohli pár sklenic pěkně v teple vypít a na loď jiti až před samým odjezdem, jako to učinila spousta lidí z jiných hotelů. V duchu každý děkoval p. Skálovi za vzorné vypravění. Pan Skála přece by měl vědět, jak jeho agent s lidmi zachází. Po dlouhém čekání o 10:30 hod. dopolední jsou spuštěny lodní můstky a dán rozkaz vstupovati na loď. Tam zase na můstku stojí nějaký žid (patrně upozorněn by agentem, že jsme Češi) a snaží se úlisnými slovy přesvědčiti nás, že on nám může vybrati ta nejlepší místa a to pouze za půlku. Lidé eizí národnosti si žida vůbec nevšímají a jdou rovnou na loď, kde matrozí uvádějí každého do jeho oddělení. Já si žida ani nevšímnuv ubírám se okolo něho a za mnou ostatní. Žid ale ze své vrozené drzosti za námi. I ukazuje místa prý zvláště výhodná. V malé chvíli vše obsazeno a parní píšťala oznamuje, že loď dá se do pohybu. Potom následuje několik zapísknutí, aby všichni věděli, že loď jest připravena k vyjetí, kdyby snad náhodou se někdo opozdil, aby jej na to píšťala upozornila. Žid zná již podobný signál a s chvatem běží od jednovku k druhému a žádá 50c. Nevím, jestli mu je někdo dal neb ne, u mne ale pochodil špatně. Jsa rozrušen hned od rána, málem ryzel byl žida chytit okolo krku. On ale vycitív asi můj úmysl, rychle se ztratil. A nyní jsme měli pokoj. Každý obrátil pozornost svou ku svému okolí a hleděl se co nejlépe uvelebit po té přestálé jízdě na vlaku a oddati se odpočinku. — Půlka o půl jedenácté loď se hnula a volným tempem brázdi sobě cestu okolo sochy Svobody. Ze břehů jakož i z lodí jest znáti nekonečné mávání šátků a posílání pus, což i mnohému vyloudí slzu v oku. Konečně již jen dalekohledem jest znáti obrysy břehu a kmitajících se postav, až pak není viděti nic než vodu tmavě šedou, kalnou, což vztudí pocit odporu. Mezitím loď doeilila plně rychlostí a žene se vpřed jako obr, jenž rozráží obrovské vlny, které jakoby se zmyslně kupily v cestu. Rychlost lodě nejlépe jest cítiti na kloboucích. Cestující rychle zaměňují za klobouky čepice a kdo neměl čepici, ten za krátko se loučil s kloboukem. Chťiti se podívati, kam asi klobouk padl do vody, bylo by marné, neboť v minutě byl již na míle v zadu za lodí. — Této úžasně rychlosti bylo možno docílití klidnou hladinou moře, ležežto jinde zase se musela rychlost zmírnit pro obrovské vlny, které dosahovaly veliké výše. — Loď, jako jest Kaiser Wilhelm II., nedá se však dlouho zdržeti vlnami, i přepluje oceán za 7 dní. Cesta naše byla celkem velice pohodlná, veselosti bylo dosti i všelijakých zábav, z kterých se nejvíce zamlouvala hra na slepou bábu. Sedmý den v dál zřítí bylo jakýsi tmavý pruh při vodě, i nemohli jsme rozeznati, zdali to je pevná zem nebo mrak. Tmavý bod poznenáhlu vystupoval výš a výše, až bylo za nějakou chvíli zcela zřetelně znáti, že jest to země. — Věru, nedivím se pranie lidem Kolombovým, když na své cestě do Ameriky první apatřili zem, že padli na kolena, křičíce: "Země, země, země!" Tyž pocit jsme měli i my, ovšem že my nepadli jsme na kolena. Ihned bylo znáti mezi lidem ruch, veselí tváře, dávání všem persony do pořádku, neboť každý myslel, že již se bude vystupovat na pevnou zem. Avšak nestalo se tak. Loď plula těsně podél břehu a zaměřila zase dál do moře. Ukázalo se, že jest to opevněný anglický Gibraltar. Viděli jsme jasné, jak jiony děl hnutí se silných zdí. Pevnost jest velice důkladně stavěna do polokruhu, nízká, jen několik střešic nad zemí. Střecha z ocele, plochá, sklouzáje se zcela až na zem. To má za následek, kdyby nepřítelská koule padla na pevnost, že by se smekla a vrátila do země. Zdá se, jakoby byl Gibraltar nedobytný. To množství jeho, mířících na všechny strany do moře, musí zničiti loďstvo sebe silnější, které by se odvážilo přlíš blízko. Než se však lidé vzpamatují z té radosti, že viděli zem, tu loď, aniž by toho pozorovali, vjíždí již do přístavu Southampton v Anglii. Zde složí několik cestujících, jakož i něco nákladu a hned se vydává na další cestu. Najednou, bylo to v noci, jest slyšeti křik lodních důstojníků jakož i lidí. Vyjdeme tedy z kabiny a hle, loď stojí zase v přístavu; tentokrát je to francouzský Cherbourg. Tam zase několik cestujících vystupuje. Náklad, pozůstávající z velkých beden a všelikého zboží, nakládají skládají. Když vše odbyto, loď se vydává znovu na cestu a časně ráno, to jest 8. den, zarazí před přístavem v Brémách. Lodi této velikosti není možno zajeti až těsně ku břehu jako v New Yorku, tedy tři malé parníky zapřáhly do ní a pomalu ji rovnají do posice, by přilehla těsně k břehu. Tak ji pomalu táhnou, někdy jen jeden, někdy se zapřáhnuo do špice dva, až konečně ji dotáhnou a naráží na zeď. Ihned byly spuštěny lodní můstky a cestující se ženou ryše dolů do velkého sálu, kde se musí podrobiti celní prohlídce. — Celníci přehrabují všechny věci v kufrích, pátrajíce po nových látkách a po cigarech. Div, že člověku nesahají do kapes. Ke mně též jeden přijde, sáhne mi po kapsách a křičí: "Sigár, sigár!" Já zavřím hlavou a řeknu: "No." Po prohlídce jdeme do druhého sálu, kde mezi smésí rozličných národů čekáme na vlak, který nás má dopravit do hlavního města Bréma. Netrvá to dlouho a jsme v kanceláři pana Mislera. Tam nalézáme zase hodně krajánů, které firma Mislere vypravuje jinou loď do Ameriky. Jakmile zvěděli, že jedeme z Ameriky, hned se nás vptávali, jak by se měli chovati, až přibudou do té zastávkové země. — Moc jsme jim toho nemohli říci, neboť lidé, jedoucí z Čech, nemají ponětí o těch věcech a poslouchají s nedůvěrou. Ostatně p. Mislere, jak jsem sám slyšel, jim rádně vše vysvětlil. Ale ti lidé nemají smyslu, jen jeden cíl vidí a to jest býti již na lodí. Vyřídívše si své věci, obhlížme se po nějakém hotelu, bychom něco pojedli, neboť již bylo 12 hodin, tedy oběd. Všechna čest hotelům v Brémách. Nejsou tam vyřídíkové jako se nám stalo v Hoboken. Za jednu marku jsme obdrželi rádný oběd, velký kus steaku, zeleninu, vůbec dobré jídlo. Snad všude tam klerkové rozumějí angličtině. Večer chceme vsedati na vlak, který jede přímo do Podmokel, Čechy. — Avšak vlak zmeškáme následkem toho, že jsme nemohli včas obdržeti naše kufrы. Byli jsme tudíž nuceni kufrы tam přece jen nechati a vžiti jiný osobní vlak, který ale nejel přímo k českým hranicím. Přenocovali jsme v jedné stanici, jmeno její jsem již zapomněl. Tam ale páni Němci pěstovali nesčíslné množství blech, tak že jsme se nepostačili ošivati. Napřed jsme mysleli, že to snad ta americká krev dělá, ale brzo jsme poznali, že to jsou ty vyhlášené německé blechy. Všakže ale byly vypaseny. Přinesli jsme ještě nějakou až do Čech. Cestujeli dlouhým světem, přijde na všeliké věci, které jsou mu neznámé, aniž by si mohl pomoci. Ráno teprve se přilhal vlak, který nás zavezl přes Dražďany do Podmokel. Tam zase čestí celníci přehrabali vše, co člověk sebou nesl, ale byli již přívětivější. Snad to bylo tím, že se optali nás tou naší mateřštinou. — Prohlídka byla brzy hotova, i vstoupujeme znovu do vlaku, který nás unáší již českou vlastí. Ale ku podivu, my to nepozorujeme. Vůdce samá němčina na stanicích; konduktér hlásí jména stanic německy i ptáme se, co to znamená. Či nejsme ještě v Čechách? Konduktér praví, že skutečně jsme v české zemi, avšak že v těchto stanicích žijí Němci. Teprve po překjetí několika stanic konduktér obrací tabulky na vrch stranou, na které jest český psaný návod, jak se má cestující chovat ve vagonu. Tu teprve poznáváme, že jsme v české krajině. Ihned, jak to poznáme, zmocní se nás touha vykřiknouti: "Na zdar, vlasti má! Slá-

va tobě! Kéž bychom tě poznali nyní na vyšším stupni hospodářského vývoje!" Konduktér, který již věděl, že jedeme z Ameriky, upozorňuje nás, kam máme jiti na nocleh po přístání v pražském nádraží. Děkujeme mu, což on přijímá s přátelským úsměvem. Bylo 11 hodin v noci, když jsme vjížděli do státního nádraží v Praze. — Nám doporučený hotel jsme brzo našli, ale večerí jsme již nedostali, což nás Američany, zvyklé na "šort order", překvapilo. Ráno časně jsme dostali návštěvu policejního inspektora, kterému jsme museli sdělit, odkud jsme a kam jedeme. Anton Malkovský.

Něco pro naše ženy a dívky. Zdraví, to je ten nejcecnnější poklad každého, ať bohatého či chudého. Proto měl by každý hledět zachovati si svoje zdraví, protože zdravé tělo nám slouží, ale nemocné poroučí. Zvláště ženy vystaveny jsou rozličným neuhům a chorobám, které třebaže byly jen malé, mohou se zanedbáním vyvinouti v dlouhotrvající a sklíučující choroby. Nejlepším léčením je tu léčení přirozené, přírodními prostředky. — Světznámá vyhlášená bylinná léčiva směs "Alpa" proslula jako jeden z nejjistějších prostředků pro naše ženy a dívky. Jsou to čisté, nefalšované léčivé byliny z Evropy a balíček stojí jenom 50c, velký \$1.00 poštou vyplacené. — Objednatí můžete česky na adresu: The "Orion", Box 597, Omaha, Nebr. — Slyšte, co píše slečna V. K. ze Schulenburg, Tex., dne 2. února 1912: Ct. pánové: Vaší vyhlášenou bylinnou léčivou směs "Alpu" jsem v pořádku obdržela a musím doznati, že jsem a ní úplně spokojena, neb Vaše "Alpa" nedá se ani porovnatí s léčivými bylinami americkými. Ony hoolesti, o kterých jsem Vám posledně psala, již se více neopakuji. Budu-li Vaší "Alpu" ještě potřebovati, jak již vypotřebuji, tak si ji opět objedná. Děkuji Vám za Vaší upřímnou radu.

Kdo žít rád...
2410 O Str., Lincoln, Nebr.
14leté chorobě Za výsledek vám ručí. 47tf

Dr. Břetislav Dienstbier
český zubní lékař
pokoř. 715-716 v budově City National Bank, 16. a Harney ul.

Česká pošta. 16. a William ul.
Adolf A. Tenopír,
český právník.
Úřadovna roh 16. a Dodge ulice přes ulici od Hayden Bros. obchodu.
Omaha, Neb. Tel. Doug. 1108
Veřejný notář.

Václav Kozák,
vlastní čistě zařízený
řeznický a uzenářský závod
210 Bancraft ulice, Omaha, Neb.
Zásoby čerstvého masa, jakož i velké výroby uzenářské jsou vždy té nejlepší jakosti. Zkuste koupiti u něho jednou a zjistěte, že podruhé přijde zase. — Zhoří na požádání dovážti do domu. Objednávky možno učiniti telefonem: Doug. 4788.

Ed. Maurera RESTAURANT A HOSTINEC.
v čísle 1306 Farnam ulice.
Pravá importovaná piva na čepu. PLEŠNĚK z Měšťanského pivovaru v Plzni v Čechách. Hobrati Mníchův Bavorská pivo. Pivo Anker-Busch z světznámé Faust slasko roznášou reputaci.
Kavárna pro dámy nalézá se na druhé podlaží. 401f

Vaše zdraví
závisí hlavně na vašem žaludku a játrech. Přijmou-li do nepořádku, zapříči se vaše krev nedostatek. Pak následuje bolest hlavy, únavitost, zácpa, nechtěnoství a všeobecná slabost. Abyste se těchto útrap zbavili, užívajte známého prostředku
Dr. Augusta Koeniga
Hamburkské kapky.
(Hamburg Drops)
Způsobují rychle pravidelnou činnost a salonní valí neustavitelnost. — 50 centů za láhev. Trvejte na pravém líku. — Vypřete. Hleďte na správný podpis dr. Augusta Koeniga na obalu. Ve všech lékárnách, nebo přímo u St. Jacobs oil, Ltd., Baltimore, Md.

OTUŽILÉ STROMKY.
Nabízím letos ku prodeji pěkný výběr ovočných stromů a keřů a zvláště upozorňuji et. krajany na Jehličnaté stromy, které nabízím za ceny velice nízké, jelikož nemůžeme platit žádné agenty. 31-8
Pište si o seznam a ceny na:
JOS. J. SINDELAR, Fort Atkinson, Ia. Box 304

Velký Výběr Pozemků v KALIFORNII
Máme v prodeji velký výběr laciných, nevzdělaných pozemků, jakož i farem a vládek zavodňovaných pozemků v nejjudnějších částech Kalif. rnie. Pozemky naše jsou vybrané, dobré a ceny přiměřené. Dopíše námo o ceny a popisy krajiny, jsme s to Vás přesvědčiti k úplné Vaší spokojenosti. Máme též v prodeji velký výběr majetků v Omaze i v českých osadách v Nebrasece.
O další informace dopište česky neb anglicky na 15-1f
Tenopír & Kotouč Realty Co.,
101 So. 16th Street, OMAHA, NEB.

Joseph Bliss & Son Co.,
komissionáři živým dobytkem.
Uspokojivý prodej. Rychlé vyplacení. SOUTH OMAHA, NEBR.
Dovolujeme si oznámiti, že máme nového prodáváče prasat, pana Wm. Royce, a žádáme vás, abyste váš dobytek jak vepřový tak hovězí posílali nám, ježto my vám můžeme dáti nejlepší výhody v jatkách.

E. C. BLISS, prodáváč hovězího dobytka. F. F. WELLMAN, prodáváč vepřového dobytka.
Bliss & Wellman, komissionáři v dobytku.
Máme 20tiletou zkušenost v obchodu tomto. Za správnost ručíme. Naše rada bude vždy dána v zájmu zastavatele dobytka a nikdy v zájmu jatek. Posloužíme každému spravedlivě a ručíme, že krajane obdrží nejvyšší cenu tržní, týž den panující dle jakosti dobytka. Zvláštní pozornost věnujeme dotazům krajánů. 30f
F. F. Wellman jest Čech a proto obraťte se na něho s plnou důvěrou.
BLISS & WELLMAN,
Room 254 New Exchange Bldg., Union Stock Yards, So. Omaha, Neb.

Nejlépeším místem k nakupování stavebního dříví, jest česká dřevařská ohrada.
Chicago Lumber Co.,
na 14. a Marcy ul., Omaha, Neb. 491f
Čestí prodáváči Vás vždy ochotně a vzorně obslouží.

FRANK YUN
vlastní čistě a hojně zásobený
řeznický a uzenářský obchod
v čís. 2206 již. 16. ul., Omaha.
Bohatý výběr čerstvého masa, nejlepší jakosti a za ceny nejlevnější. Veškeré výrobky uzenářské též se té nejlepší povostí. Objednávky možno učiniti telefonem. Douglas 3422.

Václav Kozák,
vlastní čistě zařízený
řeznický a uzenářský závod
210 Bancraft ulice, Omaha, Neb.
Zásoby čerstvého masa, jakož i velké výroby uzenářské jsou vždy té nejlepší jakosti. Zkuste koupiti u něho jednou a zjistěte, že podruhé přijde zase. — Zhoří na požádání dovážti do domu. Objednávky možno učiniti telefonem: Doug. 4788.

Ed. Maurera RESTAURANT A HOSTINEC.
v čísle 1306 Farnam ulice.
Pravá importovaná piva na čepu. PLEŠNĚK z Měšťanského pivovaru v Plzni v Čechách. Hobrati Mníchův Bavorská pivo. Pivo Anker-Busch z světznámé Faust slasko roznášou reputaci.
Kavárna pro dámy nalézá se na druhé podlaží. 401f

Vaše zdraví
závisí hlavně na vašem žaludku a játrech. Přijmou-li do nepořádku, zapříči se vaše krev nedostatek. Pak následuje bolest hlavy, únavitost, zácpa, nechtěnoství a všeobecná slabost. Abyste se těchto útrap zbavili, užívajte známého prostředku
Dr. Augusta Koeniga
Hamburkské kapky.
(Hamburg Drops)
Způsobují rychle pravidelnou činnost a salonní valí neustavitelnost. — 50 centů za láhev. Trvejte na pravém líku. — Vypřete. Hleďte na správný podpis dr. Augusta Koeniga na obalu. Ve všech lékárnách, nebo přímo u St. Jacobs oil, Ltd., Baltimore, Md.